

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Dortmund (Saksa) on esittänyt 20.4.2023 – ASG 2
Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH v. Land
Nordrhein-Westfalen**

(Asia C- 253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Dortmund

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Vastaaja: Land Nordrhein-Westfalen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeutta ja erityisesti SEUT 101 artiklaa, SEU 4 artiklan 3 kohtaa, perusoikeuskirjan 47 artiklaa sekä direktiivin 2014/104/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 4 alakohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännön sellaiselle tulkinnalle ja soveltamiselle, jonka mukaan mahdollisesti – direktiivin 2014/104/EU 9 artiklan tai kyseisen säännöksen täytäntöönpanevien sitovien kansallisten säännösten perusteella – SEUT 101 artiklan rikkomisen johdosta vahinkoa kärsineet eivät saa siirtää vaateitaan – erityisesti joukko- ja hajavahinkojen tapauksissa – hyväksytyille oikeudellisten palvelujen tarjoajalle, joka vetoaa niihin edustajana yhdessä muilla väitetysti vahinkoa kärsineillä olevien vaateiden kanssa seurannaiskanteella (follow-on-kanne), kun ei ole olemassa muita samanveroisia lakisääteisiä tai sopimusperusteisiä mahdollisuuksia vahingonkorvausvaateiden yhdistämiseen erityisesti siksi, että ne eivät johda suoritustuomioihin tai eivät ole muista menettelyllisistä syistä käytännöllisiä tai taloudellisista syistä objektiivisesti mielekkäitä, jolloin erityisesti vähäisiä vahinkoja koskeviin vaateisiin vetoaminen olisi käytännössä mahdotonta tai joka tapauksessa suhteettoman vaikeaa?
- 2) Onko unionin oikeutta joka tapauksessa tulkittava tällä tavoin silloin, kun kyseisiä vahingonkorvausvaateita koskevat kanteet on nostettava riippumatta direktiivin 2014/104/EU 9 artiklaan perustuvissa kansallisissa säännöksissä tarkoitettua Euroopan komission tai kansallisten viranomaisten ennalta tekemästä sitovasta päätöksestä, joka koskee väitettyä rikkomista (stand-alone-kanne), kun edellä ensimmäisessä kysymyksessä mainituista syistä ei ole olemassa muita samanveroisia lakisääteisiä tai sopimusperusteita mahdollisuuksia vahingonkorvausvaateiden yhdistämiseksi siviilioikeudellista kannetta varten ja erityisesti, kun SEUT 101 artiklan rikkomiseen ei muutoin ylipäänsä, eli kilpailusääntöjen julkisella täytäntöönpanolla tai yksityisellä täytäntöönpanolla, vedottaisi?
- 3) Jos ainakin yhteen edellä esitetystä kahdesta kysymyksestä on vastattava myöntävästi, onko silloin Saksan oikeuden vastaavat säännökset, joita ei voida tulkita unionin oikeuden mukaisesti, jätettävä soveltamatta, minkä seurauksena vaateiden siirtämistä on tältä kannalta katsottuna joka tapauksessa pidettävä pätevänä ja oikeuksien tehokas täytäntöönpano tulee mahdolliseksi?

⁽¹⁾ Tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin, 26.11.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/104/EU (EUVL 2014, L 349, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatia) on esittänyt 28.4.2023 –
E. P. v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjnski upravni
postupak**

(Asia C-277/23)

(2023/C 261/17)

Oikeudenkäyntikieli: kroatia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ustavni sud Republike Hrvatske